

Bijbels perspectief

Woord van de week

Openbaring 22:16.

***Ik, Jezus... ben de wortel en het geslacht van David,
de blinkende morgenster.***

Zo vierden we kerst en zo zitten we van het oude in het nieuwe jaar. Zo is de mens voor een paar dagen gebiologeerd door de kerstster en zo raadpleegt hij de sterren om te weten te komen wat hem te wachten staat. Immers, hoe welkom is houvast - helemaal als het gaat om weer een nieuw jaar. Een jaar waar boven zondermeer nog steeds de donkere wolken van de coronacrisis hangen en dus, onzekerheid dreigt. Is de vraag niet reëel, kijkend naar toch nog steeds stijgende coronacijfers, dat het misschien - ondanks alle voorzichtigheid - jou gaat treffen, of een geliefde? Menigeen werd er al door getroffen. Wie gaat het nog treffen? En dan de onzekerheid of, door de vanwege het virus toenemende druk op de zorg, een geplande operatie nog wel kan doorgaan? Wat te denken van de tallozen die vrezen dat door de laatste lockdown de eigen zaak of het eigen bedrijf het mogelijk net niet gaat redden, en dat ondanks de steunpakketten van de overheid?

Ook is er nog alle persoonlijke leed dat iemand trof of treft. Neem die leerling uit die Havo5 klas, die maar moet zien om te gaan met het bericht dat zijn vader waarschijnlijk de misschien toch nog mogelijke diploma-uitreiking dit jaar sowieso niet meer zal meemaken. De ene week was er nog niets aan de hand en de andere week was het volkomen mis, een lichaam vol kanker. Of je stapt het oude jaar uit en het nieuwe jaar binnen met net het ziekenhuis achter je en het bericht dat je voor 95% schoon bent... hoop?

Ik, Jezus... ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende Morgenster.

't Is nog maar een paar dagen geleden dat het weer klonk: gij zult Hem de naam Jezus geven, Verlosser. Kerst. Wat kun jij ermee? Beter misschien, wat doe jij ermee? Juist als je geconfronteerd wordt met een zojuist genoemde realiteit? Is zoeken naar houvast dan geen te begrijpen zaak? Dat je de onzekere toekomst, dat nieuwe jaar, wat graag iets uitgetekend krijgt?

Als het gaat om de sterren dan is het van belang te weten onder welk gesternte je geboren bent. Weet u dat? Is het u ooit gevraagd? Wat antwoordt u dan? Durft u vanuit het gevierde kerstfeest te getuigen dat u *weder*geboren bent onder het teken van de Blinkende Morgenster, het kruis? Dat je dus als kind van God dankzij Jezus Christus niets van doen hebt met die door de Bijbel radicaal afgewezen sterrenwichelarij die onder de heerschappij staat van een die ook met morgenster was aangeduid (Jes. 14:12), de duivel? Is dat niet wat het gevierde Christusfeest wil duidelijk maken? We hoeven niet meer onzeker en angstig te zijn en dat zelfs niet in situaties zoals hiervoor beschreven, als we ons leven aan die God, die zich als Immanuel openbaarde in Christus, de zoon van David, hebben toevertrouwd. Zijn Ster is eens en voor altijd opgegaan en Hijzelf gaat mee en voorop! Hij licht de weg uit en dat net zo ver als nodig is, zoals Corrie ten Boom eens in een voorbeeld aangaf!

Hoe groot is uw God? Mijn God is ook na kerst een Wonderbare Raadsman, een Sterke God, een Eeuwige Vader, de Vredevorst. Met Hem durf ik het aan. En u? Veel van zijn heil en zegen toegewenst, toegebeden! Juist dit jaar!

Gebed

Als juist nu iets duidelijk wordt Hemelse Vader, dan is het dat de wereld Jezus nodig heeft! De Blinkende Morgenster! Laten we het niet zoeken bij de morgenster door Jesaja genoemd, de duivel. Maar al te snel zal deze zich gaan manifesteren in de persoon van de antichrist, de tekenen van de tijd duiden daar maar al te duidelijk op - meer dan ooit. Doe ons beseffen, helemaal nu op en over de grens van Oud naar Nieuw, dat Uw Woord als onherroepelijk toekomstige werkelijkheid verkondigt 'een nacht waarin niemand meer werken kan'. Dat we ons daarom vastklampen aan U Drie-enig God die alles onder controle heeft en houdt! Dat we juist nu ons wortelen in Uw Woord door te beginnen onze lampen op olie te checken vanuit het geloof dat 'omdat Hij leeft wij niet bang voor morgen behoeven te zijn'. Amen.